

53.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 14. července 1900,

jímž vydávají se ve srozumění s moravským zemským výborem ustanovení ku provedení zákona ze dne 15. září 1899, z. z. č. 51 z r. 1900, v příčině povolení vybíratí městskou daň z důchodů služebních v městské obci Mor. Ostravě.

Článek I.

(K § 1.)

Příjmem, dle kterého daň z důchodů služebních má se vyměřovati, jsou veškeré požitky, jež poplatníku z jeho služebních poměrů nebo z jeho povolání nebo vzhledem k těmto okolnostem plynou, to jest veškerá vzájemná dávka, která mu za jeho činnost výslovně nebo mlčky jest přislíbena nebo skutečně se poskytuje, rovněž i dávky, kterých se mu od jiných osob vzhledem k jeho postavení dostává.

Tento příjem zahrnuje zejména:

I. Stálé platy, a to:

1. Služné, osobní přídavky, aktivní přídavky, remunerace a všechny jiné jakkoli zvané, předem vyměřené (stálé) platy na penězích nebo v přírodninách úředníků, zřízenců a sluhů obecních, veřejných korporací a ústavů, pokud tyto příjmy nejsou osvobozeny od městské daně z důchodů služebních, v § 2 zákona stanovené, rovněž i všelikých spolků a společností, konečně všech soukromých úředníků a zřízenců soukromých bez rozdílu názvu, jako soukromých úředníků, pomocníků, dělníků, sluhů, čeledínů atd.

Uvedené služební platy dlužno považovati za příjem, ať již byly slíbeny podle určité roční nebo měsíční výměry nebo podle jakýchkoli jiných měřítek.

Žádného rozdílu nečiní, pod kterým názvem plat se poskytuje (služné, remunerace, příbytečné, mzda, honorář), rovněž nečiní rozdílu, čítá-li se plat do výslužného čili nic.

Toliko náhrady služebních výdajů nejsou částí příjmů. Jsou-li služební příjmy částečně k tomu určeny, aby uhrazeny byly náklady způsobené požadavky služebními, dlužno odečísti z obnosu jejich služební náklad skutečně z nich zapravený.

2. Příspěvky, které světským duchovním a členům řeholních společností ze státní pokladny, z veřejných fondů neb od obcí k výživě jsou přiřknuty.